

rem so izražene načelne misli glede narodnih šol upeljave in izpeljave pouka in vzgoje v njih ter so obenem opisane tudi zahteve in naloge ujedinjenega učiteljstva v ujedinjeni domovini z ozirom na posamezna važneša vprašanja.

(Dalje prihodnjič.)

Obrambni vestnik.

—ob Žrtev brezvestnih bujskačev proti učiteljstvu. Izjava. — Podpisani Karol Bricel, organist v Šenčurju pri Kranju obžalujem in neklicujem, da sem polnoma neopravičeno kruto razčlal učiteljstvo v splošnem in še posebej gospoda nadučitelja Jakoba Slaparja v Olševku. — Storil sem to nepremišljeno in ker sem bil v to zapeljan. Povdarijam, da nisem imel prav nikakega povoda žaliti g. nadučitelja Slaparja. Zahvaljujem se mu, da mi je na mojo prošnjo, z ozirom na mojo veliko rodbino, žalitve odpustil in se zavezuiem plačati vse stroške kazenskega postopanja kakor tudi 100 Din globe v korist učiteljskega konvikteta. — V Kranju, dne 3. maja 1923. — Karol Bricel, organist v Šenčurju.

Iz Jugoslavije.

POZIV.

Pozivljamo naše članstvo, ljubljansko, ljubljanske okolice, tudi članstvo ostalih društev, ako imajo priliko, da se udeleže v čim največjem številu sestanka v ponedeljek, dne 28. maja na I. mestni dežki osnovni šoli na Ledni. Namen sestanka: Priprave in delitev dela za kongres UJU v Ljubljani. Tovarišice tovariši! Odzovite se vsi!

UJU poverjeništvo Ljubljana.

— Neka grobovi svedoč! Državni činovnik znači danas isto što i državni patnik. Oni su predstavnici največje bede i siromaštva. Svi, i niži i viši baca siromaštvo i glad u korupciju, u nepoštenje u očaj, a mnoge več i u — grob. Država morala bi činovništvu posvetiti veču pažnju. Ono je hrpenjača svake države. Dakle najvažniji deo državnog tела ier ima u sebi muzak, koji je središte svega života. Ako se hrpenjača osuši, raspast će se čitavo telo. Da se jedno telo potpuno razvije, treba hraniti sve njegove delove, ali ibak uvek se više načrte posvećuje važnijem delu. Mozak je važniji nego prst. Bez prsta se lako živi, a mozak je centrum svega života. Kod nas je obratno! Zato činovništvo stradava, gladuje, boso je i poderano. Njihovom lauku nikoli ne veruje, jer je prestar i preobičajan. Svi misle, da je ta ieremiada glada iz navike pa je nemogu zaboraviti, a drugi misle: traže mogo, da malo dobiju. Svaki misli na svoj način, a pomoći ni odkud! Žalosno je, da je danas svaki manualni radnik 2–3 put bolje plačen od intelektualnog radnika. Svakomu mora biti njegov rad plačen i svakomu mora biti njegova ekzistencija osigurana. Zato mi ne zavidamo manualnim radnicima na njihovim platama. Ali pravda neka vlada za sve! Društvo ima od činovnika večje zahteve; on ima večje odgovornosti i više je rada i energije istrošio, dok je počeo vršiti svojo službu zato je pravo, da i on od toga društva više zahteva za svoj rad, ili barem toliko, da može pristojno živiti sa svojom porodicom. Savestan činovnik tega danas nemože. Sa svih se strana

nikdar klerikalec. Preobsežne bi pač postale te-le vrstce, ako bi hotel navesti vse Kvačeve vrline, izmed katerih se pa najbolj blišči nega prava slovenska gostoljubnost, negova ljubeznivost, njegov vesel temperament itd.

Rajni Kvac da ni vabil pod svojo streho le tovariše, nego tudi druge ljudi; vsakdo mu je bil dobrodošel. Med vojno so ubogi celjski dijaki imeli v Šmartnu pri Kvasu vasono zavetišče, kjer so bili vedno prijazno sprejeti in obdarjeni z dobrim kruhom katerega je takrat tako zelo manikalo. Ko je zadnje dni ležal naš Ivan v hudi vročini in fantaziral, je imel na ustih vedno besede: »Marica, pojdi in narezi! — Marica, pojdi in namaži!«

Vsemogočni je na tudi Kvačovo hišo oblagodarjal — vedno je imela na razpolago kruha pijače in tudi se kaj malega za prigrizniti. S tovarišem Brinarem — Gotovje sva bila vsako leto 2–3krat Kvačeva gosta. Ko sva prišla je vedno rekel: »Ali sta sama? — Kje so drugi? — Zakaj niso prišli vse?« — Pri slovesu pa je dejal: »Pridite zopet kmalu! — Pridite vse! — Pridite sigurno!«

Kot občinski tajnik in poštar je bil vsem občanom vedno na razpolago.

čuje: Učitelji su dobro plačeni! Šta oni hoče? Svi oni, koji ovako govore, poznaju nihove »dobre plate« in njihovo povoljno stanie samo iz novina. Tu i tamozitau, da im se bacila kakva mrvca pa misle oni su s malim zadovoljstvom, pa treba da šute. To neprestano zanovetanje je nepristočno i nepatriotično od njih! O njihovim »dobrim platama« neka svedoče dva sveža učiteljska groba. 12. aprila učnico je samoubojstvo zagrebački učitelj Stjepan Kocković, otac petero nejake dečice. Kocković bio je trezan i vredan čovek ali nije više mogao podnati bedu. Nije mogao gledati nevolju svoje dece. Na mesece i mesece patili se njih sedmero u jednoj maloj zabitnoj sobici. Beda mu je utisnila revolver u ruku i drošao je u smrt, ier je znao, da imadu ljudi smilovanja samo posle smrti. — Dne 15. marta počinio je samoubojstvo mladi učitelj u Karlovcu. Tekar je stupio na praz života i več ugledao sve grozote svoga staleža, koje ga neće mimutri kroz ceo život. Skratio si život, da se pre reši svojih neugodnih pratičaka kroz život — stradanja i bede. — Nije ni kod profesora mnovo bolje. I oni su počeli ići našom stazom. 30. aprila počinio je samoubojstvo prof. bogoslovije u Prizrenu, Stevan Kedrović, i njega je beda pognała u očai i smrt. — Nekada su počinjali ljudi samoubojstvo radi duševnih kriza, ili materialisti od presitosti. Danas je obratno. Ubijaju se gladni idealisti!

Hleba, hleba, gospodaru!

Ne videsmo davno hleba!

(Mažuranić).

Zar su i ovo fraze?! P. B.

— Boj profesorjev za izboljšanje položaja. Na vladin odgovor, da profesorskim željam ne more ugoditi, dokler skupščina definitivno ne osvoji uradniškega zakona ostajajo odločno pri svojem sklepu, da izvedejo kolektivno ostavko na službo. Da se zadeva organizirano izvede, je bil izvoljen ekonomski odbor, ki se bo brigal za podporo nezaposlenim profesorjem. Odbor že sestavlja evidenco privatnih mest, ki bi jih utegnili zaposleti profesorji. Čim dobi podatke, se ekonomski odbor pretvorí v borzo intelektualnega dela, ki se bo trudila, da nezaposlenim profesorjem preskrbi službe v zasebnih podjetjih: bankah agenturah, ekonomijah, drogerijah, tiskarnah ali redakcijah.

— V današnji številki »Učit. Tov.« opozarjam posebno na poročilo iz sejne ožrega sosvetu, ker so važni podatki z ozirom na pokrajinsko skupščino, ki se vrši v juliju v Ptaju in na kongres vsega jugoslovanskega učiteljstva iz države, ki se vrši v avgustu v Ljubljani.

Višnjagora. Gospod nadučitelj v počku Janko Škerbinc praznuje v nedeljo, 27. maja 1923 svojo 80letnico. Ta izredni dogodek bude praznovana višnjegorska fara v nedeljo popoldne slovesno. Kolegi in koleginje dobrodošli in na svidenje.

— »Posavje« — dramatizirani narodnogospodarski spis savskega porečja — vvrzori osnovna šola v Cerkljah pri Kranju dne 3. junija t. l. ob 3. uri. Poleg Save nastopi še 26 njenih glavnih pritokov, kmetje, turisti, delavci, meščani, Hrvati, Turopolci, mohamedani in Srbji. Igro, ki je prepletena s 30 narodnimi povevkami, je spisal po svojih opazovanjih in študijah tov. Josip Lapajne. Ker je snov prikazana za douk na vseh šolah, želimo,

»Ljudje se mi smilijo, če bi moralji dvakrat priti!« — je dejal, kadar je bil iz naše družbe poklican v pisarno.

Kot izborni pevec si je vzgojil mnogoštevilni mešani zbor, kateri je gojil tudi cerkveno netje, dasi Kvac ni bil organist.

Tako je živel naš Ivan v najtesnejšem stiku z vsemi občani in lahko rečem, da je imel vodstvo cele občine v rokah. Tako je prav in tako bi moralno povsod biti!

Kot navdušen narodniak je bil po nekem orožniku, kateri pa je sam oblikrat užival gostoljubnost Kvačeve hiše, po krvem zatožen, zaprt, konfirman in poslan na fronto. Koliko gorjaj je moral naš ubogi Ivan pretpreti v tem položaju, ve razsoditi le oni, ki je poznal krivčno ravnanje avstrijskih rabeljev.

Pred šestimi ali sedmimi leti je izgubil Ivan Kvac ljubo ženo in pozneje še dva otroka.

Dragi Ivane — zlata duša — počivaj mirno v ljubljeni rožnodiolski zemlji, saj se nad zvezdami zonet vidimo.

Anton Petriček.

da se predstave udeleži vse okoliško učiteljstvo.

— Kateri tovariš na deželi (ali pa v mestu) bi preskrbel revnemu, a pridnevu učencu dobrega krojaškega moistra?

— Potrebna hrana in preskrba. — Učna doba štiri leta. — Ponudbe na uredništvo »Učit. Tovariša«.

— Okrajnim društvom, ki se obračajo na poverjeništvo glede direktiv Akcijskega odbora pojasnjemo, da društva lahko sodelujejo v krajevnih odborih, v ostalem pa preimejo pravočasno nadaljnatočna navodila čim dobimo odločilne informacije iz centrale. — UJU poverjenštvo Liubljana.

— Državni izpit iz glasbe. Koncem šolskega leta 1922/23. se vrši na konservatoriju Glasbene Matice v Ljubljani državni izpit iz glasbe (za klavir, glosi, netje in razne teoretične predmete), ki je moralno dosedal poučevati povečini brez učnih knjig. Knjiga je namenjena za tri šolska leta, za šesto, sedmo in osmo. Temu primerja je tudi vnaprej oprema. Papir je načoljše vrste, vezava trda, močna in solidna kar omogoča, da ostane knjiga dobro ohranjena kljub uporabi v treh šolskih letih. Z ozirom na solidno vezavo in prvočasno napir ter na to, da je knjiga uporabna v treh šolskih letih tudi cena ni visoka.

— k Srpski Književni Glašnik od 16. maja 1923. N. S. knj. IX. br. 2. ima sadržaj: U depon. pripovetka St. V. Zividinović Oproštaj, pripovetka, L. Lukatela. Kratke radosti, pesma M. Jovanović Vetrenjače, pesma, Ž. Vasiljević, Pripovetka o jelenu bez srca basna, Babrije, Fažizam i nacionalizam u Italiji, Ž. Balugdžić. O našem naučnem podmlatku na univerzitetu, P. Popović. Naš izborni zakon, J. Prodanović O filozofiji filozofiranju, P. Slankamenac. Iz stranih književnosti, A. Franc: Prokurator Judeje: Književni, naučni, pozorišni, umetnički politički pregled: Ocene i prikazi; Beleške.

Naše narodno prosvetno delo.

Solske ljudske knjižnice.

— Narodno čitalico v Hrastniku je ustanovil leta 1907. tovariš Miloš Roš, ki je še danes — kot njen tajnik in častni član — duša čitalnice. Člani čitalnice so izmed vseh slojev. Knjige si pa izposojujo večinoma rudarji in drugi delavci. Pri izposojevanju knjig je poleg Roša še prav marljiva tovarišica Polda Logarjeva. Da bi ne bilo med vojno, ko je bil tov. Roš odsonet, okoli 500 knjig uničenih in pokradenih, bi štela čitalnica okrog 1600 knjig. Izposodi se letno okoli 6000 knjig. Knjige so iz vseh strok načrte leposlovne, v zadnjih letih izšle skoro brez izjeme vse, poleg tega znanstvene in strokovne, zadevoč zgodovino, zemljenis, medicino, kmetijstvo, rudarstvo itd. V knjižnicni se nahaja tudi več srbskih hrvatskih in nemških knjig.

Delo za šoli odraslo mladino.

— poš Turnišče. Ne samo z mladino, ampak tudi z odraslimi se trudi šolski voditelji Franjo Gumičar. Že dvakrat so uprizorili pod njegovim spretnim vodstvom fantje in dekleta prav lepe igre s petjem. — Posebno je ugajala igra »Tri sestre«. — Ob tej priliki se je tukaj pravkar slišala na odru prava čista slovenska pesem, katero je zapel pred kratkim ustanovljeni moški zbor. Med ljudstvom se vidi veliko zanimanje za enake prireditve kar je dokazal prav dober obisk. Obakrat je bila dvorana nabito polna. Čisti dobitek se je porabil v prid obrtniški, katero je tudi ustanovil naš rojak domaćin. — Nasprošamo g. voditelju, da nas v kratkem zopet razveseli s kakšno slično prireditvijo.

Naša gospodarska organizacija.

— g. Rezervni sklad. Prostovoljni organizacijski davek — 1923. (Sklep upravnega odbora Zaveze z dne 27. decembra 1918). 5. izkaz, 50 Din: Ivan Erbežnik — Ljubljana. 40 Din: Šolsko vodstvo — Kostanjevica. 25 Din: Šolsko vodstvo — Št. Rupert. 17 Din 50 p: Magda Rajš — Kamnik. 15 Din: Šolsko vodstvo — Šmarjeta. 10 Din: Viljem Zirkelbach — Trebje: Alojzij Bolhar — Ljubljana. 7 Din: Šolsko vodstvo — Št. Jernej. Današnji izkaz 174 Din 50 p. — Prej izkazanih 3102 Din 50 p. — Skupaj 3277 Din. — Ivan Petrič, Ljubljana, VII. Gasilska cesta 172.

Učiteljska tiskarna pomaga z izdajo in založbo staleža v veliki meri uradom in šolam pri uradovanju.

— k Peta čitanka za 6. 7. in 8. šolsko leto. Sestavil Pavel Fler. Odobril oddelek prosvete in vere pokrajinske uprave v Ljubljani z odlokom z dne 2. maja 1923, št. 1721. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani, Str. 437. Cena trdo vezani knjigi 46 Din.

Težko bričakovana »Peta čitanka« je izšla. S tem je dokončana izdaja slovenskih čitank za osnovne šole v petih delih, ki si jo je stavila kot nalogu Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Ustreženo je na s tem tudi osnovnemu šolstvu, ki je že od prevrata sem čakalo na novo izdajo čitank. Pouk je mnogo trpel, ker se je moralno dosedal poučevati povečini brez učnih knjig. Knjiga je namenjena za tri šolska leta, za šesto, sedmo in osmo. Temu primerja je tudi vnaprej oprema. Papir je načoljše vrste, vezava trda, močna in solidna kar omogoča, da ostane knjiga dobro ohranjena kljub uporabi v treh šolskih letih. Z ozirom na solidno vezavo in prvočasno napir ter na to, da je knjiga uporabna v treh šolskih letih tudi cena ni visoka.

— k Srpski Književni Glašnik od 16. maja 1923. N. S. knj. IX. br. 2. ima sadržaj: U depon. pripovetka St. V. Zividinović Oproštaj, pripovetka, L. Lukatela. Kratke radosti, pesma M. Jovanović Vetrenjače, pesma, Ž. Vasiljević, Pripovetka o jelenu bez srca basna, Babrije, Fažizam i nacionalizam u Italiji, Ž. Balugdžić. O našem naučnem podmlatku na univerzitetu, P. Popović. Naš izborni zakon, J. Prodanović O filozofiji filozofiranju, P. Slankamenac. Iz stranih književnosti, A. Franc: Prokurator Judeje: Književni, naučni, pozorišni, umetnički politički pregled: Ocene i prikazi; Beleške.